

[Lykketoft]

fradragsområdet. Den eneste sanering på fradragsområdet, jeg har hørt skatteministeren offentligt være interesseret i, er befodringsfradraget, og det er interessant ud fra en række administrative synspunkter. Det kan vi forhåbentlig blive enige om, men det er nu altså begrænset, hvor meget man kan forlænge en proportionalbeskatning ved at lægge befodringsfradraget om. Derfor er det meget, meget lidt interessant, hvis de fleste af dem, der står bag ved det, kun mener, at vi skal lægge befodringsfradraget om og forhøje proportionalstrækket med 2.000 kr.

Wilhelm (VS):

For at hr. Bernhard Baunsgaard ikke skal stå helt alene, vil jeg også holde mig til ændringsforslagene i denne runde og kun til dem. Ændringsforslaget stillet af skatteministeren, de radikale og regeringspartierne vil vi stemme imod. Det er en yderligere udtynding af teksten, og forslaget fra socialdemokratiet og SF, som vi på mange måder synes er en opstramning, kan vi ikke stemme for, idet der i 4. afsnit står, at man vil bevare rentefradragsretten i den proportionale del af skattesystemet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det blev ikke begrundet, hvorfor det skulle være en udtynding, at man stryger den historiske kendsgerning, at den socialdemokratiske regering havde påbegyndt et arbejde. Der har aldrig stået noget om, at det var en godkendelse af dette arbejde. Nu konstaterer man bare, at der har været og der bør fortsætte et arbejde i skattedepartementet. Jeg kan ikke se, at det kan være udtynding; og at man stryger det, som allerede er gennemført, kan da heller ikke være en udtynding.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Man stryger noget, som bestemt ikke er gennemført, og som det ville være højst interessant at få regeringspartierne til at stemme for, fondsbeskatningen f.eks.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette er en folketingsbeslutning. I en anden folketingsbeslutning er det pålagt regeringen at fremsætte et forslag til fondsbeskatning i næste samling. Jeg synes, man er meget langt ude, når man skal pådutte os forkerter motiver og ikke engang har den bitterste smule at henvise til.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det ændringsforslag, som regeringspartierne har stillet sammen med det radikale venstre, er betydningsfuldt både med hensyn til, hvad det indeholder, og navnlig med hensyn til, hvad det undlader. Sætningen med en henvisning til den tidligere regerings skattereform er gået ud, og det er ikke blot noget historisk. Det er for regeringen og regeringspartierne noget fantastisk centralt, hvad der er klart understreget ved det ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF stiller i dag. Det er jo nemlig en kendsgerning, at det skattereformforslag, som hr. Lykketoft har arbejdet på i 1982, var et skatteforslag, der medførte ganske betragtelige skatteforhøjelser, som var en forøgelse af skattetrykket, og som medførte et større provenu. Det agter vi ikke at gå med til.

I øvrigt synes jeg nok, at hr. Lykketoft ved sit indlæg i salen i dag understregede den erfaring, jeg har gjort: at stemmekraften bliver desto større, jo svagere sagen er. Der blev sagt, at det skattesystem, som jeg har luftet som udgangspunkt for den reform, som regeringen vil gennemføre, er et skattesystem, som ikke kan gennemføres, fordi det koster penge og det vælter byrderne nedad, på den svagere stillede befolkning.

Jeg vil meget gerne opfordre hr. Lykketoft til meget nøje at læse de bemærkninger, der er i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning, hvor regeringen netop siger i overensstemmelse med de radikale:

»En forlængelse af proportionalstrækket må imidlertid gennemføres på en socialt tilpas afbalanceret måde, så byrdefordelingen ikke ændres til ugunst for personer med lave indkomster.«

Jeg har den opfattelse, at dette er en vældig godt formuleret sætning. Der er ikke nogen tvivl om ordene, og jeg vil gerne høre, om hr. Lykketoft kan formulere den mere præcist eller han mener, at der i denne sæt-